

[Indenrigsministeren]

sikringsfonden har dækket alle de dokumenterede udgifter, som Hardy Mortensen har haft i forbindelse med uheldet. Det drejer sig om 5.467,75 kr. til medhjælp i skadelidtes grøntforretning samt feriegodtgørelse til medhjælperne og 22,50 kr. til tandrensning. Hardy Mortensen har ikke siden fremsendt dokumentation for afholdte udgifter. Under sygehusopholdet var donororganisationen i forbindelse med Mortensen, og denne var fuldt klar over, at han ved dokumentation af yderligere udgifter ville kunne få erstattet disse. I januar 1979 har Hardy Mortensen henvendt sig til donororganisationen for at få tilkendt erstatning for svie og smerte i forbindelse med uheldet i 1975. Danmarks Frivillige Bloddonorer har i den forbindelse meddelt Mortensen, at sikringsfonden ikke yder erstatning for svie og smerte, men kun for de direkte tab, der måtte opstå i forbindelse med donorgæringen.

Efter det for indenrigsministeriet oplyste har Hardy Mortensen fået en behandling, der fuldt ud følger de almindelige retningslinier for tilkendelse af erstatning fra sikringsfondens side. Hardy Mortensen har således efter indenrigsministeriets opfattelse fået en fuldt tilfredsstillende behandling fra Danmarks Frivillige Bloddonorer, hvorfor indenrigsministeriet ikke finder anledning til at foretage videre i sagen.

Det bemærkes, at Hardy Mortensen efter den statslige erstatningsordning, der administreres af sikringsstyrelsen på indenrigsministeriets vegne, har fået tilkendt 2.090,00 kr. i erstatning til dækning af udgiften til tandbehandling, og at den statslige erstatningsordning ej heller dækker erstatning for svie og smerte.

Til *handelsministeren* (12/3 79) af:

Inge Krogh (KrF):

»Finder ministeren det rimeligt, at der hele aftenen sælges øl og spiritus i visse forretninger i Istedgade, uden at politiet kan forhindre det, mens det kan forhindre en blomsterhandler i at sælge blomster fra sin vogn på Strøget?«

(Spm. nr. 703).

Begrundelse.

For et par dage siden skred en politipatrolje med hylende sirener og blå blink ind over for en blomsterhandler på Strøget. En så dramatisk reaktion synes ikke at stå i rimeligt forhold til politiets indgriben over for butikker, bl. a. i Istedgade, der f. eks. sælger øl og spiritus hele aftenen til kl. 24.00 og længere.

Besvarelse (21/3 79):

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Justitsministeriet har i anledning af spørgsmålet oplyst, at politiet i alle tilfælde af overtrædelse af lov om butikstid, som kommer til politiets kundskab gennem anmeldelser fra de i medfør af loven påtaleberettigede organisationer, vil skride ind.

Justitsministeriet har i øvrigt om den konkrete sag, som omtales i spørgsmålet, oplyst, at politiet anmodede en gadehandler – som i strid med lovgivningen solgte blomster på Strøget – om at fjerne sig. Da politiets anmodning ikke blev efterkommet, og da der på stedet opstod visse uroligheder, fandt politiet på stedet det nødvendigt at tilkalde bistand. Efter at yderligere personale var ankommet til stedet, kunne den påbegyndte politiforretning fuldføres.

Så vidt jeg forstår, har justitsministeriet efter retsplejelovens bestemmelser ikke mulighed for at fremkomme med sin vurdering af den konkrete sag, men eventuelle klager kan i givet fald indgives til statsadvokaten eller, hvis der ønskes klaget over politiets adfærd, til lokalnævnet.

Til *ministeren for offentlige arbejder* (13/3 79) af:

Grove (KF):

»Mener ministeren ikke, at de millionbeløb, DSB anvender på en række kostbare servicefunktioner, ville være bedre anvendt som investering i et forstærket vinterberedskab?«

(Spm. nr. 704).

Begrundelse.

Statsbanerne har i et oplag på 200.000 ladet trykke en folder med forord af generaldirektør Povl Hjelt, der over for det rejsende publikum undskylder statsbanernes sammenbrud i den nu overståede snevinter. Også fol-